

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Antonio Scholastico. 351.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

πυλίου ὄροι, ὅς ἔχει ὑπερβαίνῃ.
 μηδὲ αὐτὸς ὀργίζῃ τοὺς ἡττημένους
 μηδὲ τοὺς θρασύ κειμένους, ὡς ἀπὸ
 πάλαις ἔγχεσθαι.

certi limites sint, quos transire minimè
 oporteat, ne tu quoque committas, vt
 iis, qui victi sunt, irascaris, nec eos qui hu-
 mi prostrati sunt, tanquam hostes premas.

Ἡσαΐα. τμη.

Esaiæ. 348.

Εἰ μὲν τὸ δεδιὸς, μὴ φθᾶσθαι ἔγχε-
 λίσας ὁ παρονηθεὶς ὡς ἐξέ σου, ὡς ἦθες
 παρὰ τῶν ὀπισθοσπαστῶν τοὺς αἰτίαι
 καὶ τὰς μέμψεις τὰς κατὰ σαυτὸ
 ὑποπτεῖσθαι, σοφὸν τῶ ὄντι, ἵνα
 μὴ χακούρησθαι εἴπω, καὶ τὸ το μὴ χι-
 νησθαι. εἰ δὲ ὡς ἀληθεῖς ἀήρῃσθαι ὡς ὀ-
 δοκῶν, ἡλίθιον πὶ πέποιθας. ἔ γάρ ἂν
 ἀλλοῖ ἐφ' οἷς ἤδη ἐάλας καὶ τὴν τῶν
 χραφάντων ἀφευδῆ μαρτυρίαν.

Si tu illud veritus, ne is, qui à te contu-
 melia affectus est, prior te accusaret, exi-
 stimasti fore, vt si anteuerteres, culpam
 adumbrases, ac crimina ea, quæ in te con-
 feruntur, succideres, scitum reuera, ne di-
 cam malignum ac veteratorium, est hoc
 artificium. Si autem hoc ea spe atque ex-
 pectatione fecisti, tanquam iudicio supe-
 rior verè discessurus, in quadam profectò
 stultitia versaris. Neque enim ille ob ea
 conuincetur, ob quæ tu iam iuxta verum
 eorum, qui scripserunt, testimonium
 conuictus es.

Θεοδοσίῳ πρεσβυτέρῳ. τμη.

Theodosio Presbytero. 349.

Ἰδοὶ, ὃ θαυμασιώτατε, ὅτι μὴτ'
 ἐξευκλῶν, μὴτε κοινοστέλειός μοι ὁ δο-
 κῶν εἶμαι φίλος. ἦ δει γὰρ ὅσα ἀνεξέ-
 μωρον, ἔ δὲ συγχωρήσονται αὐτῶ λύσαι
 πολυχρόνιον φιλίαν, πέπραχεν ἂ πέ-
 παραχθῆ. διὸ καὶ τῆς φιλίας ἡμῶν ἀπέ-
 κήρυχθη.

Illud scito, vit comprimis admirande,
 eum, qui amici speciem præ se ferebat, te
 mihi minimè significata, nec communi-
 cata (norat enim me non perperessurū, nec
 ipsi permiffurum, vt vetustam amicitiam
 discinderet) ea fecisse, quæ fecit. Ac proin-
 de ab amicitia nostra proscribatur.

Ἑρμείᾳ γραμματικῷ. τμη.

Hermia Grammatico. 350.

Κινδυνεύεις ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ ποιηταὶ
 τὰς πλεονεκτικὰς ἐυγενείας ἐμπαρέ-
 πειν ὅσα ἔχοντες, μυθολογίας ἀπί-
 στῆς ἐστεινύσαν.

Illud ignorare videris, Poetas, eos, qui
 veris nobilitatis dotibus eminere non po-
 terant, incredibilibus fabulis exornasse.

Ἀντωνίῳ σχολαστικῷ. τμη.

Antonio Scholastico. 351.

Ὁ τῆς παρθενίας ἀγὼν, μέγας μὲν
 καὶ λαμπρὸς καὶ ἔνθεος. ὡς γὰρ τὸ
 ἐμφυτον τὸ σῶμα ἡδονῆς ὁ πόλε-
 μος, ἔ δὲ τοῖς ἄλλοις ἀθλοῖς ἐξευ-
 μαλίσει τὰς πόνας. ῥαδίως γὰρ φι-
 λοχρηματίας κρατήσῃ, κόσμος σαμα-
 πικός, ἀνδρὸς τε καὶ παίδων μὴ φρον-
 τίσειται, δι' ὃ τὸ χρημάτων πολεμίδος,
 ἀναγκῆς εἶναι τοῖς ἀφιλοσόφοις δο-

Virginitatis certamen magnum quidē
 & præclarum ac diuinum est (nam aduer-
 sus corporis voluptatem ipsi bellum est:)
 at in aliis certaminibus labores minuit.
 Etenim pecuniarum amorem facile vin-
 cet, cūm corporis ornatum, ac virum &
 liberos, ob quæ pecuniarum quæsitio ho-
 minibus parum philosophis necessaria esse
 videtur, minimè curet. Mærori etiā haud
 Ζα ιγ'

quaquam obnoxia erat, non enim ramos protulit, cum quibus & cura, & mœrores efflorent. Viuentibus quippe filiis folicito animo esse coguntur: morte autem functis in luctu versari. A doloribus item & animi angoribus immunis est, ut quæ nec viri arrogantia tanquam in seruitutē ad dicatur, nec partus doloribus n̄fortis vicinis interrumpatur. Cū superatur, inuidiam non concipit: non, cū amatur supino animo est: non auersanti se assentatur: non odienti blanditur: non eum, à quo cōtumeliis afficitur, auersatur: verū ab omnibus his pestiferis vitiis libera est pugna aduersus cupiditatem à natura insitam: quam cū superat, omnia illa sibi subiecta habet. Qua etiam de causa is, qui humanarū rerum naturam accuratē perpenderit, de iis, qui molestias omnes sustinent, ut duntaxat libidinis rabiem minimē subigant, scribebat, Tribulationē carnis habebat huiusmodi. Ego autem vobis parco. At quoniam permulti Apostolicum consilium, quod per res ipsas minimē demonstratur, contemnentes, imō re vera voluptatis patrociniū suscipientes, eos, qui matrimonium amplexi sunt, tribulationem habere negant, verū oblectationem potius ac delicias, ac plerique etiam vim dicendi adhibentes, parum conuenienter asserunt ignauæ animæ istud argumentum esse: nam dum cælibatus sanctitati sese dicarunt, generationi aditum præcluserunt, matrimonij expertes manentes, atque dum per difficultatum nuditatem aduersus rerum mutationes strenuē se gesserunt, similiter quodammodo faciunt, ut si quis corpore vacans, gloriatur se nullo vlcere affici posse. eodem enim modo ipsi quoque inopinatas fortuitarum rerum incursionem pertimescentes, gignendorum liberorum legem contempserunt, ut qui videlicet aduersus mutationes sterilitate sese munierint, ac per eam hoc sibi comparant, ut vinci & capi non possint. nos autem qui inopinatis mutationis momentis nos ipsos tradidimus, nec calonū more aduersus eam collocati extra aciem ste-

καὶ, πένθει τε ἀνάλωτος ἔσται. ἔ γὰρ
λύθησι κλάδεις ὅς σιωπῆσι καὶ αἱ
φροντίδες καὶ τὰ πένθη. ζώντων μὲν
γὰρ τῆς παίδων, ἀναγκάζονται με-
μιῶναι, πεθιγῶν δὲ πένθει. ὀδυῶν
τε καὶ ἀθυμιῶν ἔξω ἐσιλεύσεται, μηδὲ
ἄνδρος δουλευομένη φρονήματος, μήτε
ἄδισι ταῖς τῆ θανάτου γένοιτο Δι-
κοπομένη, ἢ παρειδοκίμουμένη (ἡλοῖ,
ὅσα ἀγαπωμένη ὑπάρχει, ὅσα δὲ πρὸς
σπέρφρονον κολακεύει, ἢ μισοῦται
βλαπτέει, ἔχ ὑβρίζουσα δὲ σπέρφροναι,
ἀλλὰ πάντων τέτων τῆς ἀνηκέστου χα-
κῶν ἀπαλλαγῆ, ἢ πρὸς τὴν ἐμφύον
ὀπιθυμίαν μάχη, ἢς κρατῆσαι, πάντα
ἐκείνα ἐπορεύονται ἔχει. διὸ καὶ ὁ
τῆς ἀνθρωπίνων τραυματίων ἀκρίβως
βασιανίας τὴν φύσιν, ἔγραφε πρὸς
τῆς πάντα ἐπορευόμενοι τὰ θυρεῖ,
ἵνα μόνον τὴν δὲ τῆς ἐπιθυμίας λύσαν
μὴ χειρώσονται, θλίψιν τῆ σαρκὸς ἔξω-
σιν οἱ ποιῶτοι. ἐγὼ δὲ ὑμῶν φείδομαι.
ἀλλ' ἐπειδὴ πολλοὶ μὲν τὴν δὲ σπέρφρον-
κίλι συμβεβηκὼς, ὡς Διὸς τραυματίων
μὴ δεικνυμένη ἀπιμάζοντες, τὸ δὲ
ἀληθὲς τῆ ἡδονῆ συνηγοροῦντες φα-
σιν, ὅτι θλίψιν μὲν ὅσα ἔχουσιν οἱ πρὸ
γὰμον ἀσπασίμοι, ἀλλὰ καὶ τῆς
καὶ πρὸς τὴν. πολλοὶ δὲ δεινότητι χρο-
μοῖ, καὶ ἀνδρειότερος εαυτὸς τῆς
τὴν ἀγνείαν ἐπεμμένον οἰομένοι, οὐ
δέοντες λέγουσιν, ὅτι ἀγνοοῦς τῆτο
ψυχῆς τεκμήριον. ταῖς γὰρ τῆς ἀγα-
μίας ἀγνείας ἀφιέρωσαντες εαυτὸς,
ἀπέκλεισαν τῆ γενεῆς τὰς διεξόδους
γὰμον ἀμύνητοι μέναιτες, καὶ τῆ τῆς
ἀναγκῶν γυμνότητι πρὸς τὰς μετα-
βολὰς τῆς τραυματίων νεανειωσάμε-
ροι, πρὸς τὴν ἰσὸν τι ποιῶσιν, ἀσπέρφ-
νεί τις ἀσώματος τυγχάνων ἐπιβρωμέ-
το τῶ ἀπείρος εἶναι. καὶ γὰρ καὶ αὐ-
τοὶ τὰς πρὸς τὸς τῆς ἀβελήτων
ἐφόδους δέισαντες, τὸν τῆς ἀμυδρῶ-
νίας βραχὸν ἠπίμασαν, ἀπεινία εαυ-
τὸς πρὸς τὰς μεταβολὰς ὀχρῶσαν-
τες, καὶ τὸ ἀνάλωτον Διὸς ταῖς τῆς
τραυματιωσάμοι. ἡμεῖς δὲ ταῖς τῆς
μεταβολῆς

μεταβολῆς ὡς ἀλόγητος ῥοπαῖς ὡς ἄ-
 δοκίμος ἐαυτὸς, καὶ ἐπιβλάντων τῶν πατρῶν
 αὐτῶν πατρῶν, ἔξω τὸ φάλαγγος ἐστὶν
 ἰδὼν, ἀλλὰ τοῖς βέλτεσιν αὐτοῖς ὑπο-
 θέτες τὴν πολιτείαν, καὶ ἀφθονίαν ὡς ἀ-
 γόντες εἰς ἀβύλον τοῦ πληθύνειν, πατρῶν
 ἐκείνων ἐφραζόμεθα, ὡς καὶ πτω-
 σκομίαις μὴ πληθύνειν, καὶ βελτιό-
 ντες, ἀκεῖνα τοῦ εὐεσθαι, καὶ ἐν τῇ
 δυσόλῳ πείρα τοῦ δόγμα βέλτεσιν ἐμ-
 ρος, ὡς ἀρετῇ μεταβλήσῃ ἀδύνατος,
 πῶς ἀκριβέστατον ἐκφέρουσαν βάσανον.
 ἐπεὶ πῶν ποιοῦντα πῶς σωείροντες
 καταπορεύσιν, ἀχρωόμενοι μὲν ὅτι
 τῶ ἀπληθείᾳ τῆς πῶς παρθεσίας
 ἀλλοῦ, εὐπαρῶσιν δὲ δοκίμοις ἀπ-
 λῶν παρθεσίας, εἰσονται μὲν
 ἀπὸ τῆς παρθεσίας ὅτι τῆς παρθεσίας,
 ὅσοι γυναικὶ μὲν ἀνήρ, ἀνδρὶ δὲ γυνή,
 καὶ γυναικὸς καὶ πατρῶν φρονιτῶν ἐμ-
 πιδίον ὅτι πατρῶν σωτηρίας ἐλέγχου-
 νται δὲ καὶ καὶ εἰς τῆς κακῶν πῶν μὲν
 ἀπὸ ταῦτα σωείροντες, διὰ καὶ
 οἱ μὲν πρῶτος καὶ ἀνίσταται ἀπὸ λαίσε-
 θαι, οἱ δὲ καὶ μειζόνων φεφαιων ἀξιο-
 θήσεται παρθεσίας πῶν γὰρ πά-
 θεσι καὶ ὑποκείνται, πῶν δὲ καππ-
 λείας ἐ μεταχειρίζοιαι, πῶν δὲ ἀπ-
 θίας ὑπομῶντες ὅτι ἀδύνατοι εἰ-
 πὶ γὰρ τῆς καλῶν αὐτῶν ἐ παρθε-
 πείας, πὶ δὲ κατασπῶν παρ αὐτοῖς
 ἐπαίης ἀξίον, καὶ ταῦτα, ἐ τοῖς πῶν
 ἴμῳ γάμον ἀπαζομίαις ἀπληθεί-
 τῶν λέγειν ἀπαίης. ἀλλὰ τῶν ἀδύνα-
 τῶν, καὶ ὁμοίως γλῶσση τοῦ μὲν
 τοῖ γάμον τῆ παρθεσίας ὑποκείνται κα-
 μῶν, ὅσοι γὰρ ἐρατὸς γῆς, καὶ ἡ-
 καὶ σώματος ἀφῆρει, τοσοῦτον ἡ
 παρθεσία τῆ γάμου διεκλύσῃ. ἐκεί-
 νη μὲν γὰρ τῶ παρθεσίας ἐν τῇ ὡς
 τῶν εἰχει, καὶ τὸ μέτωπον κοσμεῖ τῆς
 φάλαγγος, καὶ τὰ λαμῶν ῥοπαῖς ἴση-
 σιν. ἔτας δὲ σύμμετρος ὢν, καὶ τοῖς ἀδε-
 νεσφοῖς ἐρῶσιν δοθεῖς, δύνανται μὲν
 σῶν τῶν φυλάτῶν, ἔμῳ εἰς τῆ
 τῆ παρθεσίας ἀνάξῃ κορυφῶν. διὰ καὶ ὁ
 πνευματικὸς νόμος τῶν γήμων καὶ

timus, verum vita nostra ipsius telis expo-
 sita, concessaque ei amplissima facultate,
 nos in quibus ipsi liberit rebus ferendi,
 aduersus eam armati sumus, aded etiam
 cum vulneramur, non feriamur, & cum
 telo periti sumus, siue aculeo configamur,
 atque in rerum molestarum experimento
 dogma illud confirmantes, nimirum vir-
 tutem mutationis domini minimè subie-
 ctam esse, certissimum documentum edi-
 mus: Quoniam igitur illi huiusmodi quæ-
 dam colligentes in aduersam partem de-
 clamitant, quod scilicet à virginitatis qui-
 dem certaminibus vinci se atque à tergo
 relinqui erubescant, speciosam autem de-
 fensionem proferre arbitrentur, per ipsas
 quidem res atque in ipsis certaminibus in-
 telligent, quanto & vxori maritus, & ma-
 rito vxor, & vxoris ac filiorum cura ad sa-
 lutem impedimento sit: conuincuntur au-
 tem nunc quoque per ea in imam malorū
 voraginem impelli, per quæ ipsi se, partim
 delicias & voluptates percipientes, partim
 maiores coronas consecuturos esse confi-
 debant. Quibus enim perturbationibus
 non obnoxij sunt? Quod cauponæ genus
 non tractant? Quot molestias perferunt,
 nec eas sentiunt? Quid enim boni eos non
 præterit? Quid autem apud eos habitat,
 quod laudem mereatur? Nec tamen hæc
 eo commoro, quod illos, qui honorabile
 connubium amplectuntur, abdicæ ac pro-
 scribam (absit) verum vt eos, qui lubrica
 & petulanti lingua matrimonium virgini-
 tati anteferre audent, perstringam. Quan-
 to enim cælum terra præstantius est, & a-
 nima corpore: tantum etiam virginitas
 coniugio antecellit. Illa enim primas par-
 tes in acie tenet, ac phalangis frontē exor-
 nat, illustriæque trophæa statuit: hoc autē
 cum mediocre sit, atque imbecillioribus
 adminiculi loco cōcessum, potest quidem
 eos, qui ipsum illæsum custodiunt, serua-
 re: at non item ad virginitatis fastigium
 subuehere: Vnde etiam spiritualibus lex,
 eos, qui vxorem duxerant, ac vites plan-
 tauerant, ad bellum illud, quod cum spi-
 ritualibus nequitiz suscipitur, egredi ve-

tuit. Quæ cū ita sint, nō in ea opinione ver-
 sentur ij, qui huiusmodi vinculis constricti
 tenentur, vt cū his, qui soluti ac liberi sunt,
 certare se posse existimēt (nec enim id fieri
 potest:) nec qui augendis opibus, corporiq;
 adornando vniuersam vitam suam addixe-
 runt, eadē præmia se accepturos esse arbi-
 trētur, quæ ij, qui Deo totos se cōsecrarunt,
 ac, quæ Domini sunt, curant: verū in cō-
 gruētī gradu seipsos tenētes, aduersus eos,
 qui ad cæleste cacumē ascenderunt, lingua
 ne acuant. Neque enim cōiugium malū est
 (absit) verū legitimū etiam ac mediocre
 bonum. At mala ea & incōmoda, quæ ma-
 trimoniū secum trahit, ad retundendam &
 heberandam matrimonij voluptatē satis
 magnam vim habent. Atque etiam si nihil
 horum secū traheret, ne sic quidē tamē di-
 gnum esset, quod cum virginitate cōferre-
 tur. Quod autē me etiam properantē, præ-
 terire nō sinit, hoc dicendū est, nēpe quod
 virginitas alia etiam vitia expugnat: matri-
 monium autē aliis quoq; vitiis corripitur.
 Quotus enim quisque est, qui vt alimenta
 filiis subministrat, non omnia, quæ parum
 conueniant, faciat, atque in pericula & in
 pelagus, ac bellum in prædam cōiciat. At
 interim tamē isti, vt fortes & laurigeri glo-
 riari volunt. Et quis hoc ferat? Quod enim
 ad hæc vulnera perferenda temporis spa-
 rium sufficiat? Quisnam autem eorum, qui
 tot telis sauciati sunt, vicē non doleat? Tot
 enim eos mala circundant, vt ea ob multi-
 tudinē nec mente comprehendī, nec verbis
 explicari possint. Quamobrem huiusmodi
 sermonibus finem imponant, ac nō aduer-
 sus virginitatē linguā instruant: verū vt
 reginam ipsam honore profsequātur, eique
 se subiiciant, vt eam & propugnatricem &
 interuentricem habeant. Soli enim, vt cæ-
 lestibus quoq; exemplis vtar, eos, qui vir-
 ginitatem, amplexi sunt, Lunæ autem eos,
 qui cōtinentiam, ac denique stellis eos, qui
 honorabile connubium amplexi sunt at-
 que conseruauerunt, comparare licet, maxi-
 mē cū Diuinus Paulus calculū suū ad-
 dat, ac dicat, Alia gloria Solis, alia gloria
 Lunæ, alia gloria stellarum.

ἀμπέλους φυτεύσαντας εἰς τὴν γῆν
 πνευμαλικῶν τὴν ποικίλης πλεμμον ἐξελ-
 θεῖν ἀπηγόρευσε. μὴ ποίνωμι οἱ τοῖς τῶ
 κατεχόμενοι δεσμῶ τοῖς λευκῶν αἰ-
 μιλλῶν οἰκίσωσαν. ἔδὲ γὰρ οἰοῦνται
 μηδὲ οἱ χρεματισμῶν καὶ κόσμου σωματι-
 κῶ ὄλον εαυτῶν ἀναβέντες τὴν βίον, το-
 μίζεσσαν ἴσα ἀθλα λήψασθαι τὴν ἀφιε-
 ρωσάντων ἑαυτῶν, καὶ τὰ τῶ κρείετα
 Οὐρανῶν, ἀλλ' ἐν τῇ παρορμούσῃ
 τὰ εἰ ἑαυτῶν φυλάττοντες. μὴ ὀπι-
 ζεσσαν γλωσσῶν καὶ τὴν εἰς τὴν ἕρανιον
 κορυφῶν ἀναβάντων. ἔ γὰρ ὁ γάμος
 χαλόν. ἀπαγε. ἀλλὰ καὶ ἔνομον καὶ σὺ μ-
 μετρῶν ἀγαθῶν ἀλλὰ τὰ ἔπισηρία τῶ
 γάμου καὶ καὶ ἰκαστὰ καὶ τῶ γάμου αἰ-
 βλίαι ἰδοῦν. εἰ δὲ καὶ μηδὲν τέτων
 ἐπιγετο, εἰ δ' ἔπας τῇ παρθεσία καὶ
 βάλια δὲ δίχμος ἴω. ὁ δὲ μετ' ἐπερῶ-
 ἔδων καὶ δραμῶν ὄκα ἔα, τὸ το ρη-
 τῶν, ὅτι ἡ μετ' παρθεσία καὶ τὰ ἄλλα χη-
 ρῆται πάθη. ὁ δὲ γάμος καὶ τοῖς ἀλλοῖς
 ἀλλοῖς πάθησι: τίς γὰρ ἴνα πασι
 χορηγῶν τροφῶν, ἔ πάντα ποιεῖ τὰ μὴ
 ἀρέποντα, καὶ εἰς κινδύνους ἑαυτῶν ῥητῆς,
 καὶ εἰς πέλαιρος, καὶ εἰς θηρίων βορῶν. ἔτοι
 οὐδ' ὡς ἀνδρῶν καὶ προπαύχοι εἰς ἐρῶ-
 νεῶν θέλεις. καὶ τίς ἀνέξεται; τίς γὰρ
 ἑαυτοῖς ἐπαρκέσθαι χερῶν τοῦ τῶ-
 τα τὰ τραύματα θεραπεύσαι; τίς δὲ ἔ-
 στω ἀλλοῖς τοῖς ὑπὸ τοσοῦτων βελῶν
 κατὰ λευκῶν τοσοῦτα γὰρ αὐτῶν
 καὶ εἰς καὶ οὐδ' ἐπινοῶν, οὐδὲ
 φέρσαι διὰ τὸ πλῆθος δυνάτων. παύ-
 ὄσωσαν οὐδ' ἴσῶντων λόγων, καὶ μὴ καὶ τὴν
 παρθεσίας ὀπιζεσσαν τὴν γλωσσῶν ἀλλ-
 ὄς βασιλίδα αὐτῶν γέρας ἔτασαν, καὶ
 ὑπ' αὐτῇ ἰατρίσθωσαν, ἵνα ἔχοιεν αὐτῶν
 καὶ ὑπὸ ἀσπίδων καὶ ἀρεσέων ἡλῶν
 μὲν γὰρ τῶν τῶ παρθεσίας, ἵνα καὶ ἕρανιός
 χρεῖσται καὶ τῶν εἰ γμασι, σελῶν δὲ
 τῶν τῶ ἐκράτῃαν, ἀφροῖς δὲ τῶ τῶ τῶ
 γάμοι ἀσπασα, ἀδύς καὶ διατῆρσαι ἴας
 καὶ ἀλλοῖς θέμις, μάλιστα ἔπι φη-
 φῶσα ἴος ἔ βεασεῖς Παύλος καὶ λέγον-
 τος, Ἄλλη δόξα ἡλῶν, καὶ ἄλλη δόξα
 σελῶν, καὶ ἄλλη δόξα ἀστῶν.

Τῶ αὐτῶ: